

Sygn. akt I ACz 2007/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSA Andrzej Struzik</u>
Sędziowie:	SA Piotr Rusin SO (del.) Małgorzata Łoboz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 grudnia 2012 r.

w Krakowie

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 17 lipca 2012 r. sygn. akt IX GC 210/12

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 17 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie zwrócił pozew A. B. skierowany przeciwko (...) SA. Uzasadniając to zarządzenie sąd I instancji wskazał, że powódka została wezwana do sprecyzowania każdego z żądań pozwu ze wskazaniem, który z załączonych dowodów w załącznikach powołany jest na dowód którego żądania i na jaką okoliczność oraz do przedłożenia kompletnego odpisu pozwu przeznaczonego do doręczenia stronie pozwanej, albowiem załączony do pozwu odpis pozwu nie zawierał wszystkich załączników dołączonych do pozwu. Powódka przedłożyła wprawdzie plik załączników, jednak nie sprecyzowała każdego żądań pozwu, nie podała na jakie okoliczności każdy z załączników został dołączony oraz nie przedłożyła kompletu odpisu pozwu z załącznikami dla strony pozwanej, zaś przedłożone przez powódkę odpisy załączników załączone zostały w sposób uniemożliwiający skompletowanie odpisu wszystkich załączników dla strony pozwanej, gdyż w dalszym ciągu brak jest niektórych załączników, niektóre zostały przedłożone w podwójnej ilości, całość jest ułożona chaotycznie i uniemożliwia sądowi stwierdzenie, co jest odpisem załącznika, a co nim nie jest.

Powyzsze zarządzenie zostało zaskarżone przez powódkę, która zakwestionowała zasadność zwrotu pozwu i w zażaleniu wskazała, że dokładnie obliczyła z czego wynikają dochodzone kwoty i ponumerowała załączniki, zaś brakujące załączniki przesłała sądowi.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione, jakkolwiek nie można podzielić zawartej w nim argumentacji powódki.

W pierwszej kolejności zauważyć, że żądania pozwu zostały dostatecznie sprecyzowane przez powódkę. Jednoznacznie wskazała ona, że dochodzi zadośćuczynienia w wysokości 80.000 zł, odszkodowania w kwocie 22.712,14 zł oraz 6.545,79 zł tytułem zwrotu bezpodstawnego wzbogacenia oraz podała okres, za który dochodzi ustawowych odsetek. Uzasadniając żądanie podała też fakty, które jej zdaniem uzasadniają zgłoszone w pozwie żądania. Okoliczność, czy podniesione fakty dostatecznie uzasadniają zgłoszone żądania podlega ocenie merytorycznej sądu i nie stanowi braku formalnego pozwu.

Powódka w pozwie zawarła też wnioski dowodowe. Trafnie sąd I instancji dostrzegł, że wnioski te dotknięte są istotnymi brakami, gdyż nie zostały w nich jasno i jednoznacznie wskazane okoliczności mające podlegać udowodnieniu, jak też środki dowodowe, które temu mają służyć. Powołanie we wniosku li tylko numeru załącznika nie jest właściwym sformułowaniem wniosku dowodowego. Jeżeli strona domaga się przeprowadzenia dowodu z dokumentu, to powinna wskazać we wniosku, o jaki dokument chodzi. Nienależyte sprecyzowanie wniosków dowodowych nie może jednak stanowić podstawy zwrotu pozwu, a co najwyżej jest podstawą do zwrotu samego wniosku dowodowego. Wnioski dowodowe nie są, w świetle art. 187 § 1 k.p.c. obligatoryjnym elementem pozwu, a zatem dotyczące tych wniosków braki formalne nie stanowią podstawy do zwrotu pozwu, gdyż nie są przeszkodą do nadania sprawie biegu, a mogą jedynie prowadzić do zwrotu tychże wniosków i w rezultacie nieudowodnienia faktów stanowiących podstawę powództwa.

Kwestia uzupełnienia pozwu przez dołączenie odpisów załączników wiąże się z brakiem pozwu, którego sąd I instancji nie dostrzegł. Powódka dołączyła do pozwu plik kserokopii dokumentów, z których niektóre zostały oznaczone jako załączniki o określonym na nich numerze, na innych brak takiej adnotacji, przy czym niektóre z tych kserokopii dokumentów zostały przedłożone w dwóch egzemplarzach, inne zaś tylko w jednym. W samym pozwie powódka nie wymieniła załączników, a tylko na końcu umieściła adnotację: „załączników 24”. Zgodnie z art. 187 § 1 k.p.c. pozw powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego. Przepis art. 126 § 1 pkt 5 nakazuje, ażeby każde pismo procesowe zawierało wymienienie załączników. Wymienienie załączników polega na wskazaniu każdego z nich z osobna poprzez nazwanie tego dokumentu. Nie jest wymienieniem załączników podanie tylko ich liczby. Ten brak pozwu, przy bardzo dużej liczbie dołączonych kserokopii różnych dokumentów i niejednolitym ich opisie, połączony z wyżej wymienionymi brakami zawartych w pozwie wniosków dowodowych, spowodował niemożność identyfikacji, czy poszczególne dokumenty stanowią odrębne załączniki, czy też niektóre z nich są częścią składową innych załączników, oznaczonych przez powódkę stosownym numerem. W konsekwencji, przy niewątpliwym braku odpisów niektórych załączników, które to dołączenie odpisów również stanowi wymóg formalny pisma procesowego określony w art. 128 § 1 k.p.c., sąd nie był w stanie właściwie zidentyfikować braku tych odpisów i sformułować wezwania skierowanego do powódki precyzyjne, to jest przez wskazanie odpisy których załączników powódka powinna przedłożyć. W reakcji na wezwanie sądu powódka złożyła pismo, do którego znowu dołączyła plik kserokopii dokumentów, znów, z uchybieniem art. 126 § 1 pkt 5 k.p.c., nie wymieniając załączników, które dołączyła. Przy znacznej liczbie nieuporządkowanych kopii tych dokumentów i brakach w ich opisie sąd nie był w stanie stwierdzić, czy braki pozwu, o usunięcie których wezwał powódkę zostały usunięte.

Prawidłową reakcją sądu na pozw dotknięty wyżej opisanymi brakami było wezwanie powódki w trybie art. 130 § 1 k.p.c. o usunięcie braku pozwu poprzez wymienienie załączników w taki sposób, aby możliwa była ich identyfikacja. Usunięcie tego braku dałoby sądowi możliwość kontroli, odnośnie których załączników brak jest ich odpisu i wezwania powódki do usunięcia tego braku przy wskazaniu w wezwaniu konkretnych załączników, których odpisy należy dołączyć. Dopiero niezastosowanie się do tego wezwania skutkowało powinno zwrot pozwu zgodnie z art. 130 § 2 k.p.c. Ewentualne niewymienienie załączników w piśmie, którym powódka usuwałaby braki pozwu, stanowiłoby brak formalny tego pisma, który podlegałby usunięciu w trybie art. 130 § 1 k.p.c., a w wypadku jego nieusunięcia pismo to podlegałoby zwrotowi na podstawie art. 130 § 2 k.p.c., co skutkowałoby także zwrot pozwu. Zauważyć przy tym trzeba, że z reguły niewymienienie załączników do pisma nie jest tego rodzaju brakiem, który uniemożliwia nadanie

pismu prawidłowego biegu, a zatem nie wymaga wezwania o usunięcie tego braku formalnego pozwu. Jednakże w niniejszej sprawie liczba dołączonych dokumentów (plik kilkudziesięciu kart), ponumerowanie niektórych z nich jako załączników i nieznany charakter pozostałych, wreszcie odwołanie się w pozwie to poszczególnych pism tylko przez wskazanie ich numeru uniemożliwiało nadanie pozwowi prawidłowego biegu bez usunięcia wskazanego wyżej braku formalnego.

Z powyższych przyczyn, na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 386 § 4 k.p.c., należało uchylić zaskarżone zarządzenie w celu należytego wezwania powódki o usunięcie braków formalnych pozwu.

Na marginesie zauważyć trzeba, że treść pozwu i wyraźne trudności powódki z jego poprawnym wniesieniem do sądu wskazują na celowość ustanowienia przez nią pełnomocnika procesowego w osobie adwokata lub radcy prawnego. Powódka zawarła w pozwie wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu, który następnie cofnęła wskazując na niemożność przedłożenia żądanych przez sąd dokumentów świadczących o sytuacji majątkowej jej męża, z którym od (...)lat jest w faktycznej separacji i z którym pozostaje w rozdzielności majątkowej. Tego rodzaju okoliczności nie powinny prowadzić do cofnięcia wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu, ale, należyte przedstawione sądowi przez powódkę, powinny zostać poddane pod rozwagę sądu przy ocenie zasadności wniosku w tym przedmiocie.